

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce **P. Č.**, proti žalovanému **Městskému soudu v Brně**, se sídlem Brno, Polní 994/39, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudcům senátu 30 A Krajského soudu v Brně, ve věci vedené pod sp. zn. 30 A 50/2014,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Brně Mgr. Milan Procházka, JUDr. Petr Polách, JUDr. Viktor Kučera a JUDr. Jana Kubenová **n e j s o u** vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 30 A 50/2014.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 13. 2. 2014, jímž se žalobce u Krajského soudu v Českých Budějovicích domáhal, aby žalovanému byla uložena povinnost vydat žalobci „*všechny informace v žádosti z 26. 11. 2013*“, žalobce vznesl také námitku podjatosti všech soudců senátu 30 A Krajského soudu v Brně s odůvodněním, že u tohoto soudu dochází k machinacím s nápadem, všechny správní žaloby jsou předávány senátu 30 A, za dobu čtyř let z desítek podaných žalob nebyla jediná přidělena jinému senátu, než uvedenému a všechny žaloby směřující proti téže organizační složce státu projednává označený senát. Žalobce také považuje za iracionální, že členy tříčlenného senátu Krajského soudu v Brně jsou čtyři soudci.

Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 2. 2014, č. j. 10 Na 18/2014 - 2 byla věc postoupena k vyřízení Krajskému soudu v Brně.

Soudci Krajského soudu v Brně Mgr. Milan Procházka, JUDr. Petr Polách, JUDr. Viktor Kučera a JUDr. Jana Kubenová se k námitce podjatosti vznesené žalobcem shodně vyjádřili tak, že jim nejsou známy žádné důvody, pro které by bylo možné pochybovat o jejich nepodjatosti, jelikož nemají žádný vztah k účastníkům řízení ani k projednávané věci.

Dle ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

Předpokladem pro zajištění záruky správného a spravedlivého rozhodnutí je, aby v řízení jednal a rozhodoval soudce nepodjatý, který není v žádném osobním vztahu k účastníkům a k jejich zástupcům a který není nikterak zainteresován na výsledku řízení. *„Nestrannost a nezájatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy).“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2014 - 70, dostupný na www.nssoud.cz).

Žalobce dovozuje podjatost všech soudců (členů) senátu 30 A Krajského soudu v Brně z toho, že právě uvedený senát projednává všechny správní žaloby a zejména ty, které směřují proti téže organizační složce státu. Netvrdí konkrétně, z čeho dovozuje podjatost u jednotlivých členů uvedeného senátu, zejména proč má za to, že mají poměr k věci či k účastníkům řízení, ani neuvádí, v čemž tento „poměr“ spočívá a jakým způsobem se dotýká projednávané věci a soudců, kteří se na jejím projednávání podílejí.

Samotná skutečnost, že určitý senát soudu projednává určitý typově shodný druh žalob je dána způsobem rozdělení u soudu napadlých věcí, který vyplývá z rozvrhu práce daného soudu (§ 41 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích)]. Ten je veřejně přístupný a každý má právo do něho nahlížet a činit si z něj výpisy nebo opisy (srov. § 41 odst. 2 zákona o soudech a soudcích). Přístupnost rozvrhu práce je mimo jiné zajištěna i prostřednictvím internetu. Přidělování věcí (žalob či jiných návrhů) na základě rozvrhu práce, který je platný a účinný v době, kdy je žaloba (jiný návrh) u soudu podán, je projevem ústavního principu zákonného soudce (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod), tedy každý účastník již v okamžiku, kdy se se svojí žalobou (jiným návrhem) na určitý soud obrací, má a musí mít zcela jasnou informaci o tom, který soudce či senát daného soudu bude jeho věc projednávat a rozhodovat. Není tedy libovůlí jednotlivých soudců či senátů daného soudu, která věc jim bude přidělena k projednání a rozhodnutí.

Z platného rozvrhu práce Krajského soudu v Brně účinného ke dni 15. 7. 2014 (kdy jmenovanému soudu věc žalobce byla doručena Krajským soudem v Českých Budějovicích), je zřejmé, že není pravdivé tvrzení žalobce o tom, že *„všechny správní žaloby jsou předávány senátu 30“*, nýbrž u uvedeného soudu ve správním soudnictví působí i další senáty, které také, stejně jako senát 30 A, projednávají a rozhodují určitý typ správních žalob, vždy však pouze ten typ, který je příslušnému senátu podle rozvrhu práce přidělen.

Nahlédnutím do platného rozvrhu práce Krajského soudu v Brně v části, týkající se správního úseku uvedeného soudu tak lze na jeho stranách 46 - 47 zjistit, že senát 30 A mimo jiné rozhoduje v *„ostatních senátních věcech správního soudnictví zapisovaných do*

pokračování

rejstříku A, pokud nespádají do působnosti jiných oddělení“, se stanoveným podílem na nápadu věci v rozsahu 6/22. Shodnou agendu však vedle senátu 30 A projednávají i senáty další, a to senát 29 A s podílem na nápadu v rozsahu 5/22, senát 31 A s podílem na nápadu v rozsahu 5/22 a senát 62 A s podílem na nápadu v rozsahu 6/22.

Tyto zásady rozdělení shora uvedených věcí v rejstříku „A“ podle tzv. tabulkové části rozvrhu práce doplňuje i jeho textová část, pojednávající v podrobnostech o přidělení typově stejných věcí v souladu s principem zákonného soudce. Zde rozvrh práce Krajského soudu v Brně účinný v rozhodné době na straně 50, konkrétně v bodech 1 a 2 obecné části rozvrhu práce pro správní úsek, upravuje pravidla, podle nichž mezi označenými čtyřmi senáty, jimž jsou v rejstříku „A“ přidělovány typově shodné *„ostatní senátní věci správního soudnictví“* stanoví, že *„[p]rvní věc napadlou v kalendářním roce přidělí vedoucí kanceláře senátu 29 A, druhou věc senátu 30 A, třetí věc senátu 31 A, čtvrtou věc senátu 62 A, pátou věc senátu 29 A atd., až do konce roku“* a dále, že *„[v]ěci, v nichž je dána totožnost účastníků řízení nebo totožnost napadeného rozhodnutí, přiděluje vedoucí kanceláře témuž senátu.“* (zvýrazněno soudem)

Ze shora uvedeného tak plyne, že žalobce zjevně vytýká podjatost členů senátu 30 A z důvodů, které nejen, že nejsou zákonnými důvody dle citovaného § 8 odst. 1 s. ř. s., ale které navíc dovozuje z toho, že přidělení věcí právě senátu 30 A Krajského soudu v Brně se děje v souladu s platným a účinným rozvrhem práce tohoto soudu, tedy při respektování ústavní zásady zákonného soudce ve smyslu čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Námitka žalobce o podjatosti členů senátu 30 A z uvedeného důvodu je proto nedůvodná.

Již zcela mimo zákonný rámec podmínek pro vyslovení podjatosti členů senátu 30 A je námitka žalobce o tom, že členy tříčlenného senátu 30 A jsou čtyři soudci. Takový důvod (větší počet členů tříčlenného senátu) zákon jako důvod podjatosti nepředpokládá. Nejvyšší správní soud k této námitce pouze *obiter dictum* dodává (což je však žalobci, který u řady soudů tvořících soudní soustavu podává desítky podání a žalob, jistě i tak známo), že rozdělení jednotlivých soudců do senátů (opět vzhledem k nutnosti respektovat zásadu zákonného soudce) je shodně jako přidělování věcí u soudu napadlých, upraveno rozvrhem práce [viz § 42 odst. 1, písm. a) zákona o soudech a soudcích], a to včetně uvedení způsobu zastupování jednotlivých soudců (tedy i členů senátu), kteří v době nepřítomnosti některého z nich tohoto nepřítomného soudce (člena senátu) zastupují [§ 42 odst. 1, písm. d) zákona o soudech a soudcích]. Důvodem je především zajištění chodu a činnosti senátu i v době, kdy je některý z členů jinak tříčlenného senátu (§ 31 odst. 1 s. ř. s.) nepřítomen. I toto zastupování jednotlivých členů senátu se děje podle pravidel zakotvených v rozvrhu práce. V případě Krajského soudu v Brně je tato otázka upravena v bodě 11 obecné části rozvrhu práce pro správní úsek (strana 52). Ani zde tedy nelze obsazení senátu 30 A ničeho vytýkat.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal vznesenou námitku podjatosti soudců – členů senátu 30 A Krajského soudu v Brně Mgr. Milana Procházky, JUDr. Petra Polácha, JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Jany Kubenové důvodnou; z projednávání a rozhodování ve věci sp. zn. 30 A 50/2014 proto vyloučení nejsou.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst.
3
s. ř. s.).

V Brně dne 23. září 2014

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu